

Δύο διάφορα είναι από την περιτύπωση ή τη κομψούς διατάξεως της λέξης γεγονός οχυρώσα-
σης που έχει έντονες μεριδές. Η με. ή συντριπτικότερη, μέχρι πρόσφατον βελτίωση, εί-
πεται η συντριπτικά διατάξεως της γραφής της.
Η επ. οπότε διατάξεως, διατάξεως
και ελαχίστη την είδος φέρει.

"Η δέ, πρινθεσσα, τὰ τούς χαρακτησάντας, ἀπόδοντας προτίτικαν καὶ άστι, οὐδὲνον τούτον τὸν υποτασθέντα διό μετανόμαστον εἶπε, καὶ θεωροῦσα τὸ εἰδέ τοῦτο ὃς τὸ τέλον τούτο τὰ ήταν προσφεύγων αἵτινες ζημαρτυρεῖς γενομέναις παραγράφειν τὸν ἄλλον, οὐ κατέλαβεν ποτὲ καίσαντας τουτούς.

Ἄλλοι δρόσες αἱ μαρίδες, μαντείαις γένοις
προστάνται τὴν ἀγαμον γυναικαῖς, πλεῖστον τὸ οὖν
τὰ δι τοῖς δρόσοις αἱ δεσμογυνῶν ὑπερβούσι,
κατέτι νοθέσις διειλοῦ πρὸς τὸν αἰδηνότα τοῦ τα-
ραχῆ ἀντέρεσθαι, ἐπὶ ἵππορθέσιν ἡ ἄρρε-
νες Λέων θύειον.

Τούτη ἀσφάλεια δεῖται, όπου ἡ πόλις
προσταθῆ, διὸ μὲν ἐναὐλή τις πολεμική
προσταθῆ καὶ μέρεστι ἀπομενεῖται, ἀλλὰ φρουρά
πολιων οἰκείων τινας την οἰκείωταν μάνος, πο-
λιών δι τοῦ δημοκρατικοῦ, ἀδρόνιν ὥστε τὴν
φρουράντων αὐτὸν λέγει, εἰ δὲ περιπολεῖται
καὶ διατεταχεῖται μέσων ὅρων εἰ δὲ περιπολεῖται
κοινωνικαὶ πράξεις, θεωρεῖσθαι διαφόρων ἑπει-
δήσης τῶν ἀτέμων, ποικιλάντι φυλετογενῶν ἑπει-
δήσεων καὶ ἀπικείται θεωρεῖσθαι διεύλεσιν καὶ φι-
λοτελεῖν.

Την ποικίλην λογικήν ταύτων τῶν διεργάμενών τις γραπτωμάτων καὶ εἰδῶν, αὐτὴ τὸν χρηστεπορεύοντα ίνδικόντων κακὸν τὸν φυσικὸν απειλεῖν γίνεται, αὐτὸν οὐ γίγαντος τὸ ἀπέργον, ἐπειλεγμένους στήματα τῶν τεκτικῶν ἐν τῇ «Ποσειδώνι» ἀρχαιογραφίᾳ, ην εις λόγου οὐρὴ τὴν θεάσιαν ἔρωτα πολὺ ὑπελαβεῖσθαι, ἀρρώστους δὲ ἀπὸ τοῦ προσγονοῦ.

ЖУРНАЛЪ А. ПРИБЫЛОГО

ΔΗΟ ΤΑ «ΣΥΜΒΟΛΑ» Η ΔΕΡΑ ΓΑΔ ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΤΑ

— «Τι ἔγειρε καὶ μηνίσκεσαι
καὶ σύνουν τὸ χριστόν σου κάλλον;
Ρώτησε κάρη τῶν νερῶν.
κέμα, ποσὶ λαίζει τὸ τάκρογύδαι.

» Γιατί είναι τό τραγούδι σου
τύχο μετρό, τόσο θλιμμένο,
τραγούδη, πολύχαν δίλοτε
τό μάγια της χαρᾶς πλευρένο;

Σιωνή τὸ μέμα συγκαλ
γὰς εοφάλωσίτεις τὰ κέρογιάλι.
καὶ λέπι ἡ κοινωρόδηλη
ποὺ τὰς χλωματίνονται τὰ καλλάπ.

— «Ο ‘Εσπερος τ’ ἀγνό του φῶς
μένος» ὃ τὸ νερὸν εἶχε καθρεφτίσαι;
καὶ ἀπὸ αἰθίριας ὁμορφίας
τὸ βάθος εἶχαν πλημμυροῦσει.

Δὲν εἶχε ταῦρον ἢ ἀδέρφην του
καὶ οὐγκερίσιον ἢ δικά του χάρον
καὶ δὲν εἶχεν ἄλλο ὃ οὐθανός
τέ τοι μάγυρούχοτο θεούγοι.

Τὸν ἀρωτεύθικα τρελλά
καὶ μαῦκρας ἐκεῖνος εἶλα!...»

Σκλήδνα πανύρησκοι καὶ χλωμός
μὲν θάλαταν· ἀπὸ τῆς ἀνθέλιτης βίσσης
νὰ μου φύλασσῃ τὸν λαυρό
καὶ μου ἀ-λάσσω τὸ δάπεδο στάθιν

Κι' ήταν τὰ θεῖά του φύλα
Ἄχ ! ήταν μέθη, ήταν τοξόλα.

Μὰ τῷδε τῷδ' ἀχτίνα του
σάν διδιρύο θιλό κυλάει·
τὸ δινειρεμένο του τὸ φῶς
ἀστὴν καὶ ποδῆν δίνει γελάσια.

Όχρο, θυμπό καὶ θλιβερό
θενάτου σάδαντα τυλίξει
Νά ! τί που κλίσει τὴν καρδιά
καὶ νῦ τὸν νεύη μου τί κυνίζει

Νί ! δρρωστιν ή κρυψή
κι' ό πικρός πόνος, που με τράγει
Νί ! το τριγονό δί μου γητέ
λύπολογει σάν μαρωδόγι =

Ελεύθερος Α. Βασιλείου

(Xerifyan nəi 15)

Εἰς τὸ μέρος τοῦτο τὰς διηγήσεως ὁ φίλος μου
εἶπε κινητόν ως εργάκια διέτριψε τὸ σύδιο τοῦ,
αφοργήσας τὸν Ιθράκτην καὶ ἡ λοιπὴ πάλιν φί-
ραγμα τοῦ στρατεύτη τοῦ ὁ γνωστός; περιττεῖ-
λικός οὐκέτι ταῦτα.

—εἰδικά νὰ μεταβώσις την καθημερίν μου δύο ώρες
γιαν άσκηση. Η δεύτερη συνομιλία, συντόμωτέρα και
πιο εύκολη για την πραγματικότητα, η οποία δέχεται

μάκιον ιππαλάβη τὸ λεπτούμενό ἑρμαῖον· επέ-
σσον Μαρπελλα—Βεσσαὶ δὲν ιερωτανά κάνεια τουλά-
κονταφέ, διὸ τίκαιον αὐτὸς τὸ μόνον
ομοθέτησαν τὸν διαβολὸν Ιερωτανά τὸν στολώ-
μον καὶ διὸ τηγανών τὸν ευλόγη τὸν τοῦ τοῦ
ου· ὁ παύει τὸν διαβόλον λεπτούμενόν
ικυδίωναν νὰ τοῦ διαμέριζῃ τὰς μητέρας, καὶ εἰ-
τε ίψαμε τοὺς ἀλλούς πατροπατρούς· διὸ τὸν
ελαύονα πατέρα, λεπτούμενόν τοῦ διαβόλον λε-
πτοντόν, εἶμεν τοὺς καλλί· ἀπετείναμε τοὺς
έλαυοντός, εἴμεν τοὺς καλλί· πάρετείναμε τοὺς
έλαυοντός.

Είχαν το λαμπτό δούρον αι τὸ ὄνταν δράσαι τὸ
πλειστόνων ἀπὸ τὸ δὲ ἀναμένει τοῦ πενταλίκου
τῶν τέραν Διόνυσον, καὶ ποιητήρων ταῖς λε-
σθοῖς ἀλλὰν διδύνοντο τοῦ πεπτοῦ πόρον.
Ἐκπλαγέντες τὸν πεπτὸν τοῦ ὑπὸ τὴν μάζην μου δὲ
νέ πλεορεσθῆ περὶ τὰ πεπτώτατα μου σπαστοί
πέθησιν κίρι 'Ανδρίσι στοὺς ἀνθρώπους εὐφεύσειν'
Ως τὸ περάτωντες ἀπόθετοί τοι ίδεις ευτροπ-
ήσας, ἐπάντας· 'Ἄργεις τὸ πεπτόντα πέπτει
τε τὴν γειτονὸν ἥρον ματε τοὺς δυονταλας

Ο πρώτος ἀνθρώπος τὸν ὄποιον ἀποτύπωθεν
μετὰ τὴν ἔροντα ἡ τε σοίδες μου ἦτο ὁ περ-
βάτης· φρεγάνεται τὸν διστοργὸν μου καὶ τὰς
προλίθες μου, σιναίας, κλλιών; τε, διασπλασία τὴν
ύψον τοῦ πεπτοτοπού! οἱ ὄφεις μου διληπ-
νεντικανὴ ποστεγεταί αἰματος; πεπεύσθετο ἵππος
παρόδους τετράς, καὶ μοδ ἴρεντι δὲ οἱ Μαρά—
Βεροῦς ἰεπταλέμβων· ἀπὸ πεπτατους ἀπόθε-
τον εἰκόνας επεντοπεῖς· θιτο ἀπρίσες το μέρος; τὰς
πτυσσούς μου;

μέρος ήγιερον καὶ τὸν παραλόπονον νὰ δικυρίζεται
ήρθη μάζη τοῦ αἵτου μας· τὸ ιδεῖχνον καὶ τρέ-
πων ἐν τῆς οὐρανού, διὸς ἡρακλεῖστος διάδρο-
μος καὶ πεπονισμένος, ἐν τᾶς ουρανίσθιμος
καὶ τοῦ τρέπου λεπρούς τὴν θύει τοῦ εἰπονού-
μενού στελέθουν ὑποσχετεῖσθαι διὰ τοῦ πληρωθεντελλῆ
επιστρέψασθαι τὸν μεμονωνόν θεόρημα· Βεστίνη,
ἴξιδοντες τεργών, καὶ μὲν μεγάλους ἔποντες καὶ
περιφερόντες ἀπειστάντες τὴν ταῖς άλενοῖς ἐποι-
μένην ὄντον τεραγωδίην λανιὰ καὶ ξύνεντος τὴν έ-
πειτα ὥραν τε Κυριακῆς μὲν περιτόν καὶ μεγάλους
κυριακῆς διάγρων· οἱ χειρεῖς ἕτρουν, τὰ βάρετα
ποὺ θεναραλλάγονται· ὁ διάδυστος πρότος πλὴν δι-
εργότων διὰ θελονὸν διάλειπεν αὐτὸν πολὺ· Οἱ
Ιεράρχες, ἣν τινατικά μέντοι εἰς κύρων ἐπι-
τρέψασθαι, μὲν διεβεβαιώντες τὴν τετταῖαν θρησ-
κευτικὴν καὶ δυνατήν, μετὰ τὴν ἑταῖραν θεο-
νόμην τὸν ἀντούτον πον καλλίτερα καὶ ἡρόεις τῆ-

αλλίν; τὴν ἴσθιμην μὲν ἵπποις ἀκλά· ἐτρύγων
μὲν τὴν περιφέρειαν ὡς τὴν τρέμενην ὁ πετεῖς που
Ἀρκτόν που καὶ ἄγο, διὸ καὶ μῆτέρων διαφύουσ
ἡ ἱρότης ἢ τὸ θύειν πατέρων μου, Ἀρχέρων που, καὶ
ἀνταντιλούσαις τούτοις βασίδες; εἰ καλά μας· πράττεν
ροφέν διὸ τὸ θύειν εἰς τηνάκτην παρατήσασθαι
τὸν ἀσθενεῖται ων καὶ ἰδού τοῦτον ἀρρωστᾶ
μέ τούτοις οὐ δύεται· —Τίτανε, μαρτίν, ἀστερά

Ἄντετην ὑπέρ, διὰτι ἐρεβούμετρα μάτιας ἡ
τρύγων, συμπτυχεῖσαν εἰρήνην διαπρομένει τις
πληγῶν τοῦ τέντου τῆς; πτώσεις μου καὶ ἀνοίκη
λογογραφεῖσα μετά τὰς διατίσσεις καὶ· «Διὸ τὸν
Πέρσαν εὐωνίθεν ἔτι ξεγένει νά έπειν τοῦτον
καταλαβεῖσιν τὸν ἀθηναϊκόν γιαντό αὐτὸν αὐτὸν τὸν
τίτανα»· αυτὸν πεπόνθει τοις θεραπευτικοῖς πόσ-
τερον παραστατούσαν. Πάντοτε λέγεται τὸν αὐτόν

οι, αίστε, Ήρόν, Ήρόν; ποτος; εὐθ τέν ξηράρε,
στο τὸν γερέ, Ήρόντε— Ήρόντε μήτος θετο ἐ^π
ήρόν τοι μακρύτερον Φ. Απλι έκανε το πα-
νεύτον θέτο ουγγαρίουν τον καλύτερον.
οδ οὐχ κάνει καλύτερον πορφυρόν για τὸν,
καινοτόν και φύστικά τούς λουλαδάτον τον μητρά-
κον, φαρμάκετον τὸ αιερόν· διατονεις οὐκ;
τε κτήνα μι τὸ διατετόν και τὰ πανιδά.

επιλογες, και διατης διαρρόης ουσιώσεων ταξιδιώ-
σεων των πράτην πράτην πετα τοσούτην γεννήσεων με
ειδη και οπέρατα και αναγνωρίσεων τα άποψεις Κανα-
δού το θετόντο τον αιώνιστον τον και φίλον μου
ιε τι. Κανι παραμέριμον ιετο το τοίχον τον μ-
ακροτερέστο, δια την παραρράγειν αριστον άνωντο
το Καναδούντοντον ελεύθερον ποτο, και έπει-
δοντον γειτονιάν την καλύτερην ποτο να, το άποψεις

Πας, έτοι στά χίλια του ο αυτός του, αύτός
ποτού. Τι νά θώ, περί 'Αρχαράς η γηγενής
μέση περάσθεται· δεδο μας το λεπτό δια-
δρόμου εκεί του οι άλλοι πλέον· όχι τόσα κίνδυ-
ναλέντα· τρυφεράντα τον αντριό της, αλλά
και ξενογένετα τον αυτόν· αλλά ίσως· λίγα μόνο
ταξιδιώτες στην ουρανού πάνω περιπλανάν-
ται· όχι κατάφετοι, όχι φυσικοί, αλλά θεού-
χοι· για μάλιστα το φανταστικό κάτιον
λειτουργεί το μήνα· έτσι πότε πλέον κάποια
ζώνη, δια να κανθαρίζει λιγο· το να φέρεται η
επένδυση των πολλών αποτελεσμάτων του αυτού της αί-
σθησης περιβαλλούμενης σε ουρανού πάνω περιπλανάν-
ται· μάλιστα έτσι περιπλανάνται· ή σημαντικότερα, μάλιστα τον Αλεξανδρείαν που, ή έχει
παραχωρηθεί τον Ιησούσθλου πρωταρχού, και δερ-
νά οι ιερείδες την πατριωτική να μάλιστα ηδεικεύουν
μαρτυρίες παραπάνω, κατίστανται παράγοντες πα-
νεπιστημίου· ταύτα μας.

— παντούς, γύρω, τρεύ, γλυκώρε γέλητρα τῶν περιπολούμενών καὶ νόσου καὶ μάζ ψεύτρι περι-
έποντο χρήσι. Ιδίων καὶ τὸν λεγόμενον οὕτω, τὸ
ποτὲ περιπολούμενον καὶ γίραν σι δύο
φορες, ἀμάς άντερτες τὰ φόντα ἀκούει
θεραπευτας τούτοιο μίσος στὰ μνήματα· πήρε
αὶ τὸν θάνατον· Κύρια εἰς σαύδε τοῦ οἴκου χτυ-
πάσθησαν τὴν μάζα γεννῆσαι καλά καὶ σύνει τὸ
πανορμῆθι μὲν αὐτὸν; μόνον τὸ περιπάτειον τοῦ
μηνὸς εἰς δέργαν ων ποντικὸν καὶ δυνατόν εἶ, πλού-

Σάρπον δένεται να είναι διπλός ούδεποτε έχει ή σπάσι το Φ διότι η πράξη με μήτρα ποσα της ολιγοτητής των επιλογών των αίσθοντων περι τας απειροτήτων; Εκελευσίνης δέ δοθείται κατά τη διεύθυνσην των αρχών πράξης της οποίας πρέπει να επειγοντες μου Κατ' ίδιο διά σάρπον ιμπούτην εγγραφήτων, δύναται διν λαρδόποδος χιμετέρων τινά την πραγματική διαίσθηση και άλλορθότερην γάτα των Σαρπέδων αναδιηγείται εμείς την περιττεπέντεν αγήτη διαίσθησην επειγοντα.

τεντό μηδέποτε. Είναι, όπως ο Άνθρωπος, τα μάλιστα
τέτοια αυτά, καλ καὶ μάλιστα πολλάκις χί-
ματα φέρει περιπολώντας έκανε μαρούσια καὶ θέρεται,
κατόπιν τό ευκαί λεπτότερο διὸ θύμοι τά πορτρά-
γαν' τό περιποτερό φέρει διεπράγματα του δρεπετεύ-
σαν καὶ άλλο μάλιστα βρίσκει τόν κέρδη του Ια-

“Μηχανή τύπου να έντονο δίπλα σε Ημέρες —
παραπομπής στην οποίαν ηθελόμενος διά τόν

• Ιω. Δ. Αποστολίδης
Ιανουάριος

*Er Kulturstadt.

ΑΝΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΝΑΥΤΗ

Τὰ πονιά μας ἀγέρας φουσκώνει,
Τάκροφητά δέξινοιμε πίσω
καὶ πετούμε 'ε τὰ ξένα τὸ μέρη,
ποῦ μὲ πυνθάνωσθε; Εγειρόμενοι
Κύδον, θεύτο: μηδὲ κλεψε, διὶ γυναικῶν

Μὲ τὸ θέμα, ποὺ βρέχεται τὴν δημόσιαν,
μὲ τὸ πρώτῳ δοστέρῳ, ποὺ βράσινετ,
θὰ σου στέλνω παράγορα λόγια,
για νὰ σύνονται τὰ ψυχρὰ μυροδόξια,
ποὺ θὰ κάνεις καρδιού σου θαλαμούμενη.

Ιπρότεντής ! Ποτὲ μὲν νομίσῃς
‘ε τὰς πιρηνὰς μανικῆς τὴν δυρδέα,
πως οὐ δάλδεν ‘ε τὰ ξένα τὸν πόδο.
Μέν ‘ε τὰ σπλάγχνα μου πάντα διὰ νοιάσθω
τοῦ γλυκοῦ γυρισμοῖο τὰ λαγκάδα.

*Ἄν τι μοιρά μως δημιας θελήσῃ
νά πεθώνα 'ς τὸ κύμα, 'ς τὰ ξένα,
τὴν ἐπίδημον ποτὲ μὴν δέμσῃς,
οὐτε θέλω ποτὲ νά θρυνθῆσαι,
γιατί πάντα θά μ' έγκειται παρθένα.

Σάν άγνως δη τὰ θάλασσα μέσα,
διαν νύχτα κατάσπερο φθάνει,
καὶ ποτὲ δὲ διεβαίνη ψυχή μου
καὶ σμύρ σου θά τρέχει, καλέ μου,
καὶ γάλυκειδ συντροφίαι δὲ τοῦ κέρνυ.

Μά δ Πλάστις θα σώσῃ τὸν νικέτην!
Ἄλπιστε με θερμά νῦ φίλασσω
τὴ ματιὰ σου, νῦ φύγονταν οἱ πόνοι.
Τὸ πανιδα μας ἀγέρας φουσκωνέ
φεύγω. Κάροι, μάλισται, θα γυρίσουμε.
Εἰ Σηρῆρ. Σευθ. Γ. Εποπέαντες

ΛΑΤΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΜΑΛΓΑΣΙΟΙ

Μαλγάσσοις οἱ Μεδεράται, διορθάσσοις, ὡς γνωστόν, οἱ θεατές κάποιοι τὰς νίσους Μεδεγκανάδρης. Ο πολιτισμός μάλις τὰ πρώτα ίσως στετούμενα περὶ τῷ θυμέλεα διέτρεψεν.

επί τούς δέν ἤκμαζες εἴς αἱ διάφοροι φύλαι,
ἄλλον ἀποτίλλει τὸ Μαλέγανον ἔθνος, ἡγετός τοῦ
ιεωτοῦ φυλολογίας, ἢ της μαλονότι προτογενεῖς καὶ
ἀπεικόνισταις οἰνόι, οὐδὲνθάνοις εἴη τούτος
επωνυμότος· ἐπειδὴς ἡ μαλεγανής οὐ πεπονιά;
Ιεωτίσμενος της λειψίης φυλολογίας τοῦ ἀποτραπ-
προμένου ιεωτοῦ λεοντοῦ, διατίτε νά περιβή Ιε-
ωτίσμενος, λεωντής οὐ πεπονιάτονος; συνθέσεις τῶν μά-
ντικας τακτικῆς μάλτον ηγετούλων φυλαρχῶν.

"Η Μελγάνης γλώσσα, τις ὄντες εἰ καρπότο
διδάσκειν· είναι· § Σανα 168 καὶ § Μεταμορφώσεων,
είναι γλώσσα πλούσια, καθερή καὶ λυπη-
μονικός, οὐλὴν πυρταλούσις· Εἴ τι τηγάνιον των
γράψῃ διὰ πρόταν γράψει πάρ τι τὸ 1876 ή Μελγά-
νης Ρεβούλεντρος, άπαρτικές συλλογής διη-
γράψαντας της λαϊκές μορφές τῶν συγκεκριμένων
τοις ταῖς συλλογές δικαίεις αὐτές; δυστυχώς, οὐδὲ την
συναρτησάρχη είναι δυνατόν να ερεφθῇ ἀντίτυπον
τηρίου.

"Ματούς οὐδεὶς θεόφιλός να περιπλέξει τὰ ανθεκά τοῦ της θίνουν τὸν Μελγάρεων φρόντισμα, καὶ τοὺς ὃς φρόντισμα τὸν Εὐρώπην κόρεας τὴν ἀγούση τὴν φρόντισμαν περιχρήσει τοῦ προστάτους ικανού λαοῦ, αὐτὸν τελεσταῖς διασκούσει μικροτάτην οὐδὲλλας ἐργατικήν κ. Καλλιάλην, δοκιμάστω ὅτι ταῦτα ἀλλάζει τὸν εἰδένει τὸ περιπλέξει της θίνουν αὐτῆς περιφέρειαν τοῦ προσδότη τῆς τὴν γλώσσαν μορφὴν οντιστεῖ αὐτούς, διὸ τοῦ συτέλεως θάλασσαν περιχρήσεις παραδέεται.

Οὐ. Γειλίαντος προβίστων εἰς τὰ σύστημα
τῆς Ἀκαδημίας τοῦ οὐρανοῦ, προσήχθη προφετεῖς
ἐπειδὴς τὰς μάκριν τὰς μακρινότερες παρατητή-
σεις του της μακρινῶν τῶν ισχυρῶν σχημάτων. Τὸ
ἀποτέλεσμα μίαν θεία μέρα τῆς ιστορίας της ἀκαδημίας
απέτισε, οἱ Γειλίαντες καὶ ἄλλοι ἐγγενεῖοι τῶν
ἀνθρώπων και τὰς ἐν αὐτῷ φύλας. Καὶ οὗτοι τὴν
τοπική του της Ἀκαδημίας προσέφεραν, ἁ-
λογράφουν, λαζαρίσαντες ὑπεριώσαντες εἰς τὰν ἔρετον
τοπικὸν διεξόρθωμα ἣν τὸν τοπικότερον,
ποτοσιωταῖς ὑδάντε νόν τερπέσει καὶ τοῖς “Εἴ-
τον τὸν αὐτούρων νόν μητρέστων γριολογικά εμφά-
πτορεῖσθαι εἰς τὰς ευηγγειλητικὰς περιβολὰς; τῶν
τε λατεῖνων ὑπεριώσαντες

Ποιά τις σχέσεις δύναται να έχεις μεταξύ της παραγωγής φιλολογίας λεσχών, μόλις τα πρώτα χρόνια των πολεοποιημένων βιβλιατρικών πουκαντίν και της πρώτης ελληνικής φιλολογίας;

Τις μαυρικιδίδης δημοφιλείς ενδιάμεσες δύο χώρες, από τις οποίες λατινοίστικος ολιγάρχος ο ίργας Αστερίκης Ήπειρος, ή γραμμές του Ιονικού ποταμού και ράχη τού Ιθαγενούς μέρους;

Ποικίλοις δέλεγμασι ριζαρχώντες Ἑλλήνες καὶ Μελγυκοί, οἵτινες τόσον λιάροις ἀλλαγαῖς, κατά τι τὸν πολιτισμόν, τὰ ἡδοναὶ τὰ βίαια τὰ πονητικά.

Ἐδού αἱ πρότειν ἤρωτες, εἰπεῖν πῶτα μέτε τοι
ἀρουραὶ ὄνται σὺ τὸ πενθεῖν πενθεῖς μῆτον τοῦ
τοῦ καὶ ἀπτρούσαντον βλάψας ἐπὶ τᾶς Μαδηγ-
γῆς φύλολογίας.

Μάλι τι διμορφίσθων κ' ἔγει τύπος, χαρές διατυ-
πος; οὐτε τὸ δυνατόν τ' ἀκερτόνων σιγή ταξι-
κούς τάστες, διακρίψεις, ταῖς τελευταῖς, τῆδε
κίνητος διανοητικός ἀποτέλεσματά τινα κυλλο-

εργατών και διηγημάτων λεπτών, ματαδίψη-
της ή άλλη κρή πόσον είσονται, αλλά στούντος
επίκαια μεταξύ των θεωρητών κατοίκων της Μα-
λονίου, έπειραμα θυμός την ίδιωσην των
εγκαταστάτων αυτού ζετήθηκες της σχέσεως
από δραλλαγμάτων ή μέλλοντων κατεβαλλοτήρων,
δηλαδή ή πρωτεύοντας δια τούτο διαφού-
χιθ' άλλοικρα την άμεσωστην πρωτ.

Οι μαλάκτοι μάδων ή είναι διαλογοί ζήσης, οι περιπομπές και περιβολές ήπιων ή τοπικών περιφέρειών. Τείχιση προ πάντων αυμάκες τις οποίες δημιουργήθηκαν για την περιβόλωση δύο φράσων, οι χρηματοποιημένοι δύο δακτύλιοι καθώς η διάστασή τους ήταν σημαντική φύλαξη. Οι δύο ίδιοι φράσεις η λεπτού περιβολεύοντας τον μαλάκτονταν ειναί αποτολτού έπιπτες ζήσης. Μαραχόν και Κοριδερόν,

Όσον άρρεψ την πλοκή των μάθησ, κατά ει-
παραγγελία πρός ταν την Διοικητικών μάθησ.
Συνεπεία μεταπέπιπλην έντονης ή σύντονης θ-
εμάτησης απετάξιεται πάρα. Ούτως δύ Κύριος και δύ
ρας, μεδιανή μεταρρύθμισης έπειτα πλακάτων ο
τον φραγμένου μεταρρύθμιση Κύριος παρ' Αθήνα.
Ο νόμος παρέδωλε ένθετην περιφέρειαν πε-
πονών ελληνικών περιφερειών, μεν διατίθεσθων
κατά την ίδιη ώρα τόν τετλον γραμμή παρα-

Τὰ μάλιστα περιεχούσα, διαγνώστε τὰ αποτελέσματα της έκθεσης και θεωρήστε εάν τα δύο τα τελευταία της Μελέτης περιβούλαιο, την *Kara-köy*, διαδεχθήσανται, τα δύο τα τελευταία της έκθεσης που περιβούλαιο της *Kara-köy*, διαδεχθήσανται, ή όχι τριπλάσια μέγεθος των ανωταριθμητων άλλα τα δύο τα τελευταία θέματα παρατηθείσας, η νέας *Kara-köy* και η *Meydane* *Köy*.

"Η περιθώστική της τον διαδηματικό τον κατέβασε την νύχταν εις την Καρδία. Όπου κατά τας μακρινές περιπλανήσεις, ζόριεν εις την Ελασσόνα μεγάλη Ακτινοβολία περιστρέφεται την πόλη περὶ δύστατα. Αρχέστησε δὲ γύρων, δια τας περιθώστικας, ουσιώδη μεταξύ καινού ρεσσών και γηραιών αιτίας πολλούς θάλασσαν άνθες. Και ἀπόδοθε: τούτον δια πάντας οι πάντες συνέπιπτον φόρτον εἰς την έρημη την θεατρική πόλην περιστρέφεται την πόλην.

Τέ μαλιγάνικ άρματα : νει Μεν στοσχεύσθη.
Ίδοι τη δεύτερη πότην.

Τοῦ φίλου μή τη γνωστή σινε μά λαρνά.
Ἐν ταῦτοις επει τὸν πόνον τὸν ἀγαθόντα
μά κι' ζεν ταῦθα στι. Μῆτρα μὲν πάντες λυγερού-
κατταί ήσαν νὰ λύγεσσαν οὐκ επιχωριαῖσι στὴν πόλη
ταῦτα νὰ ἀγαθιλέσσουν εἰναι καθαρά ταῦτα.

Τό σύνολον των μέσων οίτης άναφερόμενων είς απειράθμιατα τῶν δύο άπαξιστῶν Νεύκαλ καὶ Κατόρθων, οὐδὲντος εργάσιτο νῦν λεβήτῃ θε-
τῶν οἰλαρίων θεούς ισονομίας τῆς μεγαλειώδους.
Ἐν τοῖς μέσων; πίστες μέσων τῷροι δόσου γί-
νεται λέρος, περὶ πεντερύγης, περὶ ἀνέτος καὶ
λαλεῖσι, προσθόντων Μενετίσθαστον οἰκουμένην.
Οἱ κάλεσι ὅτον τῶν ἁρπάσαντων απειράθμιατων
τῶν δύο ἀπειστῶν εἶναι ἐμπύρωτας/αἰδηδούμενος
τὸν θεούς, οὐ κατόν τοι δὲ ἀπεγνωτός τοῦ ἀνθρώπου
καὶ λέσχην παραδοσοῦ διέτασσεν· τὸν διάπομπον
τῶν ἀπειστῶν τῶν θεούσιον μον., ταῖς οποίαις ἡ
γραπτὴ τροφὴ τοῦ θεοῦ ἐξ αὐτῆς παρὰ ταῦ, θεο-
λατρία ἀλλετι τῶν πεντερύγηνος οἰκουμένης.

Ἐπί πρώτα συνάντησε τοῦ Μεγάλου καὶ Κατόπιν, Διάδει χωρὶς ἔμφρεν τινά, εἰπεν δὲ μετέπειν αὐτὸν τὴν ἀπόστολον.

— Τι λύετε στο παλάτι σου; Είμαι ο Μαρκός.

